

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 8. decembra 2022*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Články 2, 4 a 6 – Uplatniteľnosť nariadenia 2016/679 – Pojem ‚oprávnený záujem‘ – Pojem ‚úloha vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci‘ – Smernica (EÚ) 2016/680 – Články 1, 3, 4, 6 a 9 – Zákonnosť spracúvania osobných údajov získaných v rámci trestného vyšetrovania – Ďalšie spracúvanie údajov týkajúcich sa údajnej obete trestného činu na účely podania obžaloby – Pojem ‚účel, ktorý je iný než účel, na ktorý sa osobné údaje získavajú‘ – Údaje použité prokuratúrou členského štátu na účely jej obrany v rámci žaloby o určenie zodpovednosti štátu“

Vo veci C-180/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Administrativen съд – Blagoevgrad (Správny súd Blagoevgrad, Bulharsko) z 19. marca 2021, doručeným Súdnemu dvoru 23. marca 2021, ktorý súvisí s konaním:

VS

proti

Inspektor v Inspektorata към Visšia sądeben sąvet

za účasti:

Teritorialno oddelenie – Petrič към Rajonna prokuratura – Blagoevgrad,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Regan, sudcovia D. Gratsias (spravodajca), M. Ilešič, I. Jarukaitis a Z. Csehi,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: bulharčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- VS, v zastúpení: V. Charizanova,
- Inspektor v Inspektorata kām Visšia sādēben sāvet, v zastúpení: S. Muljačka,
- bulharská vláda, v zastúpení: M. Georgieva a T. Mitova, splnomocnené zástupkyne,
- česká vláda, v zastúpení: O. Serdula, M. Smolek a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a J. M. Hoogveld, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: H. Kranenborg a I. Zalogin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 19. mája 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 89), ako aj nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1) (ďalej len „všeobecné nariadenie o ochrane údajov“), najmä jeho článku 6 ods. 1.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi VS a Inspektor v Inspektorata kām Visšia sādēben sāvet (Dozorný orgán pri Najvyššej súdnej rade, Bulharsko (ďalej len „IVSS“) vo veci zákonnosti spracúvania osobných údajov týkajúcich sa jeho osoby Okresnou prokuratúrou Petrič (Bulharsko).

Právny rámec

Právo Únie

Všeobecné nariadenie o ochrane údajov

3 Odôvodnenia 19, 45 et 47 všeobecného nariadenia o ochrane údajov stanovujú:

„(19) ... Členské štáty môžu poveriť príslušné orgány v zmysle smernice [2016/680] úlohami, ktoré nie sú nevyhnutne vykonávané na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti alebo predchádzania takémuto ohrozeniu, v dôsledku čoho spracúvanie osobných údajov na tieto iné účely, pokiaľ patria do pôsobnosti práva Únie, patrí do pôsobnosti tohto nariadenia.

...

...

(45) Ak... je spracúvanie potrebné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo z úradnej moci, základ pre spracúvanie by mal existovať v práve Únie alebo v práve členského štátu. Týmto nariadením sa nevyžaduje, aby pre každé jednotlivé spracúvanie existoval osobitný právny predpis. Za dostatočný možno považovať právny predpis, ktorý je základom pre viaceré spracovateľské operácie založené na zákonnej povinnosti, ktorá sa vzťahuje na prevádzkovateľa, alebo ak je spracúvanie nevyhnutné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci. ...

...

(47) Oprávnené záujmy prevádzkovateľa vrátane prevádzkovateľa, ktorému môžu byť tieto osobné údaje poskytnuté, alebo tretej strany môžu poskytnúť právny základ pre spracúvanie, ak nad nimi neprevažujú záujmy alebo základné práva a slobody dotknutej osoby, pričom sa zohľadnia primerané očakávania dotknutých osôb na základe ich vzťahu k prevádzkovateľovi. ... Keďže je úlohou zákonodarcu, aby v právnych predpisoch stanovil právny základ pre spracúvanie osobných údajov orgánmi verejnej moci, tento právny základ by sa nemal vzťahovať na spracúvanie orgánmi verejnej moci pri plnení ich úloh. ...“

4 Článok 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov s názvom „Vecná pôsobnosť“, v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov vykonávané úplne alebo čiastočne automatizovanými prostriedkami a na spracúvanie inými než automatizovanými prostriedkami v prípade osobných údajov, ktoré tvoria súčasť informačného systému alebo sú určené na to, aby tvorili súčasť informačného systému.

2. Toto nariadenie sa nevzťahuje na spracúvanie osobných údajov:

a) v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie;

...

d) príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, alebo výkonu trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a jeho predchádzania.“

5 Článok 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, znie takto:

„Na účely tohto nariadenia:

1. ‚osobné údaje‘ sú akékoľvek informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (ďalej len ‚dotknutá osoba‘); identifikovateľná fyzická osoba je osoba, ktorú možno identifikovať priamo alebo nepriamo, najmä odkazom na identifikátor, ako je meno, identifikačné číslo, lokalizačné údaje, online identifikátor, alebo odkazom na jeden či viaceré prvky, ktoré sú špecifické pre fyzickú, fyziologickú, genetickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu tejto fyzickej osoby;

2. ‚spracúvanie‘ je operácia alebo súbor operácií s osobnými údajmi alebo súbormi osobných údajov, napríklad získavanie, zaznamenávanie, usporadúvanie, štruktúrovanie, uchovávanie, prepracúvanie alebo zmena, vyhľadávanie, prehliadanie, využívanie, poskytovanie prenosom, šírením alebo poskytovaním iným spôsobom, preskupovanie alebo kombinovanie, obmedzenie, vymazanie alebo likvidácia, bez ohľadu na to, či sa vykonávajú automatizovanými alebo neautomatizovanými prostriedkami;

...

7. ‚prevádzkovateľ‘ je fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt, ktorý sám alebo spoločne s inými určí účely a prostriedky spracúvania osobných údajov; v prípade, že sa účely a prostriedky tohto spracúvania stanovujú v práve Únie alebo v práve členského štátu, možno prevádzkovateľa alebo konkrétne kritériá na jeho určenie určiť v práve Únie alebo v práve členského štátu;

...“

6 Článok 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, nazvaný „Zásady spracúvania osobných údajov“, v odseku 1 stanovuje:

„Osobné údaje musia byť:

...

b) získavané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú sa ďalej spracúvať spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s týmito účelmi... (‚obmedzenie účelu‘);

c) primerané, relevantné a obmedzené na rozsah, ktorý je nevyhnutný vzhľadom na účely, na ktoré sa spracúvajú (‚minimalizácia údajov‘);

...“

- 7 Podľa článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov s názvom „Zákonnosť spracúvania“:
- „1. Spracúvanie je zákonné iba vtedy a iba v tom rozsahu, keď je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:
- ...
- c) spracúvanie je nevyhnutné na splnenie zákonnej povinnosti prevádzkovateľa;
- ...
- e) spracúvanie je nevyhnutné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi;
- f) spracúvanie je nevyhnutné na účely oprávnených záujmov, ktoré sleduje prevádzkovateľ alebo tretia strana, s výnimkou prípadov, keď nad takýmito záujmami prevažujú záujmy alebo základné práva a slobody dotknutej osoby, ktoré si vyžadujú ochranu osobných údajov...
- Písmeno f) prvého pododseku sa nevzťahuje na spracúvanie vykonávané orgánmi verejnej moci pri výkone ich úloh.
- ...
3. Základ pre spracúvanie uvedené v odseku 1 písm. c) a e) musí byť stanovený:
- a) v práve Únie alebo
- b) v práve členského štátu vzťahujúcom sa na prevádzkovateľa.
- Účel spracúvania sa stanoví v tomto právnom základe, alebo pokiaľ ide o spracúvanie uvedené v odseku 1 písm. e), spracúvanie je nevyhnutné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi. ...“
- 8 Článok 21 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, nazvaný „Právo namietat“, v odseku 1 stanovuje:
- „Dotknutá osoba má právo kedykoľvek namietat z dôvodov týkajúcich sa jej konkrétnej situácie proti spracúvaniu osobných údajov, ktoré sa jej týka, ktoré je vykonávané na základe článku 6 ods. 1 písm. e) alebo f)... Prevádzkovateľ nesmie ďalej spracúvať osobné údaje, pokiaľ nepreukáže nevyhnutné oprávnené dôvody na spracúvanie, ktoré prevažujú nad záujmami, právami a slobodami dotknutej osoby, alebo dôvody na preukazovanie, uplatňovanie alebo obhajovanie právnych nárokov.“
- 9 Článok 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov s názvom „Obmedzenia“ v odseku 1 stanovuje, že v práve Únie alebo v práve členského štátu, ktorému prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ podliehajú, sa prostredníctvom legislatívneho opatrenia môže obmedziť rozsah povinností a práv ustanovených v článkoch 12 až 22, ak takéto obmedzenie rešpektuje podstatu základných práv a slobôd a je nevyhnutným a primeraným opatrením v demokratickej spoločnosti s cieľom zaistiť plnenie najmä určitých dôležitých cieľov všeobecného verejného záujmu Únie alebo členského štátu.

Smernica 2016/680

10 Odôvodnenia 8 až 12, 27 a 29 smernice 2016/680 stanovujú:

„(8) V článku 16 ods. 2 ZFEŪ sa Európsky parlament a Rada [Európskej únie] poverujú, aby stanovili pravidlá týkajúce sa ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a pravidlá týkajúce sa voľného pohybu osobných údajov.

(9) Na uvedenom základe sa v[o všeobecnom nariadení o ochrane údajov] stanovujú všeobecné pravidlá na ochranu fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a na zabezpečenie voľného pohybu osobných údajov v rámci Únie.

(10) Vo vyhlásení č. 21 o ochrane osobných údajov v oblastiach justičnej spolupráce v trestných veciach a policajnej spolupráce, pripojenom k záverečnému aktu medzivládnej konferencie, na ktorej bola prijatá Lisabonská zmluva, konferencia uznala, že vzhľadom na osobitný charakter uvedených oblastí sa možno budú musieť prijať osobitné pravidlá o ochrane osobných údajov a o voľnom pohybe osobných údajov v oblastiach justičnej spolupráce v trestných veciach a policajnej spolupráce na základe článku 16 ZFEŪ.

(11) Je preto vhodné, aby uvedené oblasti boli upravené smernicou, v ktorej sa stanovia osobitné pravidlá týkajúce sa ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu pri rešpektovaní osobitnej povahy týchto činností. Medzi takéto príslušné orgány môžu patriť nielen orgány verejnej moci, ako napríklad justičné orgány, polícia alebo iné orgány presadzovania práva, ale aj akýkoľvek iný orgán alebo subjekt, ktorý je právom členského štátu poverený vykonávať verejnú moc a verejné právomoci na účely tejto smernice. Ak takýto orgán alebo subjekt spracúva osobné údaje na iné účely ako na účely tejto smernice, uplatňuje sa [všeobecné nariadenie o ochrane údajov]. [Všeobecné nariadenie o ochrane údajov] sa preto uplatňuje v prípadoch, keď orgán alebo subjekt získava osobné údaje na iné účely a ďalej spracúva tieto osobné údaje s cieľom splniť zákonnú povinnosť, ktorá sa naň vzťahuje. ...

(12) Činnosti, ktoré vykonáva polícia alebo iné orgány presadzovania práva, sa sústreďujú predovšetkým na predchádzanie trestným činom, ich vyšetovanie, odhaľovanie alebo stíhanie, vrátane policajných činností, pri ktorých nie je vopred známe, či je skutok trestným činom. ... Členské štáty môžu poveriť príslušné orgány ďalšími úlohami, ktoré nie sú nevyhnutne vykonávané na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetovania, odhaľovania alebo stíhania, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti alebo predchádzania takémuto ohrozeniu, v dôsledku čoho spracúvanie osobných údajov na tieto iné účely, pokiaľ je v pôsobnosti práva Únie, patrí do rozsahu pôsobnosti [všeobecného nariadenia o ochrane údajov].

...

(27) V záujme predchádzania trestným činom, ich vyšetovania a stíhania je nevyhnutné, aby príslušné orgány spracúvali osobné údaje, ktoré boli získané v kontexte predchádzania konkrétnym trestným činom, ich vyšetovania, odhaľovania alebo stíhania, aj mimo tohto kontextu s cieľom rozvíjať poznatky o trestnej činnosti a zisťovať súvislosti medzi rôznymi odhalenými trestnými činmi.

...

(29) Osobné údaje by sa mali získavať na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a nemali by sa spracúvať na účely, ktoré nie sú zlučiteľné s účelmi predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo účelmi výkonu trestných sankcií, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu. Ak osobné údaje spracúva ten istý alebo iný prevádzkovateľ na iný účel, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ako je účel, na ktorý boli získané, takéto spracúvanie by malo byť povolené pod podmienkou, že takéto spracúvanie je prípustné podľa uplatniteľných právnych ustanovení, je nevyhnutné na takýto iný účel a je mu primerané.“

11 Článok 1 tejto smernice s názvom „Predmet úpravy a ciele“ v odseku 1 stanovuje:

„Touto smernicou sa stanovujú pravidlá ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu.“

12 Definície pojmov „osobné údaje“ a „spracúvanie“ uvedené v odsekoch 1 a 2 článku 3 uvedenej smernice s názvom „Vymedzenie pojmov“ preberajú definície uvedené v bodoch 1 a 2 článku 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

13 Podľa článku 3 ods. 7 písm. a) a článku 3 ods. 8 smernice 2016/680:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

...

7. ‚príslušný orgán‘ je:

a) akýkoľvek orgán verejnej moci príslušný v oblasti predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, alebo na účely výkonu trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu;...

...

8. ‚prevádzkovateľ‘ je príslušný orgán, ktorý sám alebo spoločne s inými určí účely a prostriedky spracúvania osobných údajov; v prípade, že sa účely a prostriedky takéhoto spracúvania stanovujú právom Únie alebo právom členského štátu, možno prevádzkovateľa alebo konkrétne kritériá na jeho určenie určiť právom Únie alebo právom členského štátu.“

14 Článok 4 smernice 2016/680, nazvaný „Zásady týkajúce sa spracúvania osobných údajov“, v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty stanovujú, že osobné údaje sú:

...

b) získané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú byť spracúvané spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s týmito účelmi;

c) primerané, relevantné a nie neúmerne vo vzťahu k účelom, na ktoré sa spracúvajú;

...“

15 Článok 4 ods. 2 smernice 2016/680 stanovuje:

„Spracúvanie tým istým alebo iným prevádzkovateľom na ktorýkoľvek z účelov stanovených v článku 1 ods. 1, ktorý je iný než účel, na ktorý sa osobné údaje získavajú, je povolené, pokiaľ:

a) je prevádzkovateľ oprávnený na spracúvanie takýchto osobných údajov na tento účel v súlade s právom Únie alebo s právom členského štátu; a

b) spracúvanie je nevyhnutné a primerané takémuto inému účelu v súlade s právom Únie alebo s právom členského štátu.“

16 Podľa článku 6 smernice 2016/680, nazvaného „Rozlišovanie medzi rôznymi kategóriami dotknutých osôb“:

„Členské štáty stanovujú, že prevádzkovateľ je v príslušných prípadoch a v najväčšej možnej miere povinný jasne rozlišovať medzi osobnými údajmi rôznych kategórií dotknutých osôb, ako sú napríklad:

a) osoby, v prípade ktorých sa možno odôvodnene domnievať, že spáchali alebo sa chystajú spáchať trestný čin;

b) osoby odsúdené za spáchanie trestného činu;

c) obeť trestného činu, alebo osoby, v prípade ktorých sú na základe určitých skutočností dôvody domnievať sa, že sú alebo by mohli byť obeťami trestného činu;...

...“

17 Článok 9 smernice 2016/680, nazvaný „Osobitné podmienky spracúvania“, v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Osobné údaje získané príslušnými orgánmi na účely stanovené v článku 1 ods. 1 sa nesmú spracúvať na iné účely, ako sú účely stanovené v článku 1 ods. 1, s výnimkou prípadu, keď je takéto spracúvanie prípustné podľa práva Únie alebo práva členského štátu. Ak sa osobné údaje spracúvajú na takéto iné účely, uplatňuje sa [všeobecné nariadenie o ochrane údajov], pokiaľ sa spracúvanie nevykonáva v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie.

2. Ak sú príslušné orgány poverené na základe práva členského štátu výkonom iných úloh, ako sú úlohy vykonávané na účely stanovené v článku 1 ods. 1 [všeobecného nariadenia o ochrane údajov] sa uplatňuje na spracúvanie na takéto účely... pokiaľ sa spracúvanie nevykonáva v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie.“

Bulharské právo

Ūstava Bulharskej republiky

18 Článok 127 Ūstavy Bulharskej republiky stanovuje:

„Prokuratúra dbá na dodržiavanie zákonov takto:

1. Vede vyšetovanie a kontroluje jeho zákonnosť;
2. Môže viesť vyšetovanie;
3. Vyvodzuje zodpovednosť voči páchatelom trestných činov a je obžalobcom v trestných veciach stíhaných z úradnej povinnosti;

...“

ZZLD

- 19 Podľa článku 1 má Zakon za zaštitu na ličnite danni (zákon o ochrane osobných údajov) (DV č. 1 zo 4. januára 2002, ďalej len „ZZLD“) za cieľ zabezpečiť ochranu fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov, ktoré upravuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, ako aj pri spracúvaní takýchto údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetovania, odhaľovania alebo stíhania, alebo výkonu trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a verejného poriadku a jeho predchádzania.
- 20 V súlade s článkom 17 ods. 1 ZZLD IVSS zabezpečuje kontrolu a dodržiavanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ZZLD a právnych predpisov v oblasti ochrany osobných údajov pri spracúvaní týchto údajov, najmä prokuratúrou a vyšetrovacími orgánmi pri výkone ich súdnych právomocí, na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetovania, odhaľovania alebo stíhania, alebo výkonu trestných sankcií. Článok 38b ZZLD priznáva dotknutej osobe v prípade porušenia jej práv, najmä týmito orgánmi, právo podať odvolanie na IVSS.
- 21 Článok 42 ods. 2 a 3, článok 45 ods. 2 a článok 47 ZZLD vykonávajú ustanovenia článku 9 ods. 1 a 2, článku 4 ods. 2 a článku 6 smernice 2016/680.

Trestný poriadok

- 22 Článok 191 Nakazatelno-procesualen kodex (Trestný poriadok) (DV č. 86 z 28. októbra 2005), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej stanovuje:
- „Vyšetrovacie konanie sa vedie vo veciach týkajúcich sa trestných činov stíhaných z úradnej povinnosti.“
- 23 Článok 192 Trestného poriadku v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej stanovuje:
- „Vyšetrovacie konanie zahŕňa vyšetovanie a úkony prokurátora po skončení vyšetovania.“

Civilný sporový poriadok

- 24 Články 8 a 9 Graždanski procesualen kodex (Civilný sporový poriadok) (DV č. 59 z 20. júla 2007), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej vykonávajú zásady kontradiktórnosti a rovnosti zbraní.
- 25 Článok 154 Civilného sporového poriadku v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej, nazvaný „Dôkazné bremeno“, v odseku 1 stanovuje:

„Každá strana je povinná preukázať skutočnosti, na ktorých zakladá svoje závery alebo námietky.“

Zakon za otgovornostta na dăržavata i obštinite za vredi

- 26 Zakon za otgovornostta na dăržavata i obštinite za vredi (zákon o zodpovednosti štátu a obcí za škodu) (DV č. 60 z 5. augusta 1988) v článku 2b stanovuje:

„1. Štát zodpovedá za škody spôsobené občanom a právnickým osobám porušením práva na preskúmanie a prejednanie veci v primeranej lehote v súlade s článkom 6 ods. 1 [Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950].

2. Žaloby uvedené v odseku 1 sa posudzujú v súlade s Civilným sporovým poriadkom, pričom sudca prihliada na celkovú dĺžku a predmet konania, jeho skutkovú a právnu zložitosť, správanie účastníkov konania a ich procesných alebo právnych zástupcov, správanie ostatných účastníkov konania a príslušných orgánov, ako aj iné skutočnosti dôležité pre správne rozhodnutie sporu.

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 27 V roku 2013 začala Okresná prokuratúra Petrič vyšetrovacie konanie č. 252/2013 proti neznámemu páchatelovi pre spáchanie trestného činu podľa článku 325 ods. 1 Nakazatelen kodex (Trestný zákon) v spojení s jeho článkom 20 ods. 2 v súvislosti s incidentom, ku ktorému došlo v bare. Žalobca vo veci samej VS sa zúčastnil na tomto konaní ako obeť tohto trestného činu.
- 28 V roku 2016 v nadväznosti na viaceré trestné oznámenia, okrem iného aj na VS, Okresná prokuratúra Petrič založila viacero spisov obsahujúcich informácie týkajúce sa tejto osoby, avšak nezačala žiadne vyšetrovanie z dôvodu nedostatku dôkazov o spáchaní trestného činu.
- 29 V roku 2018 prokurátor v rámci vyšetrovacieho konania č. 252/2013 obžaloval všetky osoby, vrátane VS, ktoré sa zúčastnili na incidente, ktorý bol predmetom tohto konania.
- 30 V rámci civilného súdneho konania podal VS na Okrăžen săd Blagoevgrad (Krajský súd Blagoevgrad, Bulharsko) žalobu proti prokuratúre Bulharskej republiky, ktorou sa domáhal náhrady údajnej škody spôsobenej neprimeranou dĺžkou vyšetrovacieho konania č. 252/2013. Na pojednávaní 15. októbra 2018 na účely obrany proti uvedenej prokuratúre prokurátor Okresnej prokuratúry Pertič, zastupujúci prokuratúru, požiadal o predloženie spisov, ktoré táto prokuratúra otvorila v roku 2016, uvedených v bode 28 tohto rozsudku, v súvislosti s uvedeným konaním. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že zámerom prokurátora bolo preukázať, že zdravotné problémy uvádzané žalobcom vo veci samej neboli, ako to žalobca tvrdil,

pripísateľné uvedenému vyšetrovaniu, ale boli spôsobené kontrolami vykonanými políciou a Okresnou prokuratúrou Petrič v rámci uvedených vecí. Na tom istom pojednávaní Okrăžen săd Blagoevgrad (Krajský sŭd Blagoevgrad) nariadil uvedenej okresnej prokuratúre, aby predložila overené kópie dokumentov z predmetných spisov, čo prokurátor tejto prokuratúry aj urobil.

- 31 Dňa 12. marca 2020 podal VS sťažnosť na IVSS, v ktorej tvrdil, že Okresná prokuratúra Petrič porušila ustanovenia týkajúce sa ochrany osobných ūdajov. Na jednej strane v prvom dôvode svojej sťažnosti tvrdil, že táto prokuratúra neoprávnene použila osobné ūdaje, ktoré sa ho týkali a ktoré boli získané v čase, keď bol považovaný za obeť trestného činu, na účely jeho trestného stíhania v rámci toho istého konania a za tie isté skutky. Na druhej strane v druhom dôvode svojej sťažnosti uviedol neoprávnenosť spracúvania osobných ūdajov získaných v spisoch uvedených v bode 28 tohto rozsudku, ktoré táto prokuratúra vykonala v rámci žaloby o určenie zodpovednosti, ktorú podal proti prokuratúre Bulharskej republiky. Rozhodnutím z 22. júna 2020 IVSS túto sťažnosť zamietol.
- 32 Dňa 31. júla 2020 podal VS na vnútroštátny sŭd žalobu proti tomuto rozhodnutiu, v ktorej na jednej strane tvrdí, že spracúvanie osobných ūdajov, ktoré sa ho týkajú v rámci vyšetrovacieho konania č. 252/2013 je v rozpore najmä so zásadami smernice 2016/680 a jednak, že spracúvanie ūdajov získaných vo veciach uvedených v bode 28 tohto rozsudku po tom, čo prokuratúra odmietla začať vyšetrovacie konanie, porušuje zásady všeobecného nariadenia o ochrane ūdajov.
- 33 Vzhľadom na judikatúru Sŭdneho dvora, podľa ktorej sa spor vo veci samej týka spracúvania osobných ūdajov v rámci činností patriacich do pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane ūdajov a smernice 2016/680, sa vnútroštátny sŭd pýta na obmedzenia stanovené právom Ūnie, pokiaľ ide o ďalšie spracúvanie osobných ūdajov, ktoré prevádzkovateľ pôvodne získal na účely vyšetrovania a odhaľovania trestného činu.
- 34 Konkrétne sa vnútroštátny sŭd na jednej strane pýta, či v prípade, že prokuratúra Bulharskej republiky ako „príslušný orgán“ v zmysle článku 3 ods. 7 písm. a) smernice 2016/680 a ako „prevádzkovateľ“ v zmysle článku 3 ods. 8 tejto smernice získala na účely odhaľovania a vyšetrovania trestného činu osobné ūdaje týkajúce sa osoby, ktorá sa v čase tohto získania považuje za obeť tohto trestného činu, ďalšie spracúvanie týchto ūdajov tým istým orgánom na účely trestného stíhania tejto osoby slúži na účely, na ktoré sa vzťahuje uvedená smernica, ale iné ako tie, na ktoré boli príslušné ūdaje získané, v zmysle jej článku 4 ods. 2.
- 35 Na druhej strane vnútroštátny sŭd konštatuje, že odkaz, v rámci žaloby o určenie zodpovednosti podanej VS, na informácie týkajúce sa tejto osoby obsiahnuté v spisoch otvorených Okresnou prokuratúrou Petrič v roku 2016 sleduje iný ūčel než ten, na ktorý boli tieto informácie získané, a uvádza, že v rámci tejto žaloby prokuratúra ako žalovaná nekoná s cieľom predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania trestných činov. Vnútroštátny sŭd si však kladie otázku, či samotná skutočnosť, že sa príslušnému civilnému sŭdu uvedie, že sa uvedené spisy týkajú VS a že sa tomuto sŭdu poskytnú všetky alebo len časť týchto informácií, predstavuje „spracúvanie“ „osobných ūdajov“ v zmysle článku 4 bodov 1 a 2 všeobecného nariadenia o ochrane ūdajov, ktoré spadá do pôsobnosti tohto nariadenia v súlade s jeho článkom 2 ods. 1.
- 36 Okrem toho sa vnútroštátny sŭd v podstate domnieva, že spor vo veci samej vyvoláva otázku zosúladenia medzi ochranou osobných ūdajov a právami ūčastníka sŭdneho konania, ak tieto ūdaje získal tento ūčastník konania ako prevádzkovateľ v zmysle článku 3 ods. 8 smernice

2016/680, najmä vzhľadom na článok 6 ods. 1 prvý pododsek písm. f) všeobecného nariadenia o ochrane údajov týkajúci sa nevyhnutnosti spracúvania na účely oprávnených záujmov, ktoré sleduje tento prevádzkovateľ.

- 37 Vnútroštátny súd sa totiž domnieva, že ostatné dôvody zákonnosti spracúvania osobných údajov v rámci všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ktoré sú uvedené v článku 6 ods. 1 prvom pododseku tohto nariadenia, nie sú v rámci sporu vo veci samej relevantné. Konkrétne sa domnieva, že poskytnutie informácií prokuratúrou príslušnému súdu o trestných veciach, ktoré začala, na účely zabezpečenia obrany v civilnom súdnom konaní, nie je nevyhnutné na splnenie úlohy vo verejnom záujme, ani nespadá pod výkon verejnej moci v zmysle článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. e) uvedeného nariadenia.
- 38 Za týchto podmienok Administrativen săd – Blagoevgrad (Správny súd Blagoevgrad, Bulharsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Má sa článok 1 ods. 1 smernice [2016/680] vykladať v tom zmysle, že pri uvedení cieľov sú pojmy ‚predchádzani[e] trestným činom, ich vyšetrovani[e], odhaľovani[e] a stíhani[e] alebo [vykon[anie] trestných sankcií]‘ vymenované ako aspekty všeobecného cieľa?
2. a) Uplatnia sa ustanovenia [všeobecného nariadenia o ochrane údajov] na prokuratúru Bulharskej republiky so zreteľom na to, že informácie o osobe, ktoré prokuratúra získala v postavení ‚prevádzkovateľa‘ podľa článku 3 [ods.] 8 smernice 2016/680 do spisu týkajúceho sa tejto osoby založeného na účely preskúmania okolností nasvedčujúcich spáchaniu trestného činu, boli použité v rámci obrany prokuratúry na súde ako účastníka civilného konania, a to poskytnutím informácie o založení tohto spisu alebo prístupnením jeho obsahu?
- b) V prípade kladnej odpovede na túto otázku, má sa slovné spojenie ‚oprávnen[é] záujm[y]‘ uvedené v článku 6 ods. 1 [prvom pododseku písm. f)] [všeobecného nariadenia o ochrane údajov] vykladať v tom zmysle, že zahŕňa úplné alebo čiastočné poskytnutie informácií, ktoré boli získané do spisu prokuratúry týkajúceho sa tejto osoby založeného na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, ak ich prevádzkovateľ poskytne na svoju obranu ako účastník civilného súdneho konania, a to bez súhlasu dotknutej osoby?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 39 Na úvod treba uviesť, že hoci vnútroštátny súd formálne obmedzil svoju prvú otázku na výklad článku 1 ods. 1 smernice 2016/680, táto okolnosť nebráni tomu, aby Súdny dvor poskytol vnútroštátnemu súdu všetky prvky výkladu, ktoré môžu byť užitočné na rozhodnutie vo veci samej, a aby zo všetkých informácií poskytnutých týmto súdom, a najmä z odôvodnenia rozhodnutia vnútroštátného súdu, abstrahoval tie prvky práva Únie, ktoré si vyžadujú výklad vzhľadom na predmet sporu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. apríla 2021, Profi Credit Slovakia, C-485/19, EU:C:2021:313, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 40 Z toho vyplýva, že svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 1 ods. 1 smernice 2016/680 v spojení s jej článkom 4 ods. 2 a článkom 6 vykladať v tom zmysle, že osobné údaje sa spracúvajú na účel, ktorý je iný než účel, na ktorý boli získané, ak sa získanie

takýchto údajov uskutočnilo na účely odhaľovania a vyšetrovania trestného činu a dotknutá osoba bola v čase získania údajov považovaná za obeť, pričom uvedené spracúvanie sa vykonáva na účely trestného stíhania tejto osoby po skončení príslušného vyšetrovania, a prípadne či je takéto spracúvanie povolené.

- 41 Podľa ustálenej judikatúry je pri výklade ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho doslovné znenie, ale aj vzájomný kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou. Aj vývoj ustanovenia práva Únie môže obsahovať relevantné prvky pre jeho výklad (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. októbra 2019, Planet49, C-673/17, EU:C:2019:801, bod 48 a citovanú judikatúru).
- 42 V prvom rade treba najskôr uviesť, že znenie článku 1 ods. 1 smernice 2016/680, ktoré sa týka jej predmetu, výslovne rozlišuje medzi rôznymi kategóriami činností, na ktoré sa môže použiť spracúvanie osobných údajov podľa tejto smernice. V tejto súvislosti z rôznych jazykových verzií uvedeného ustanovenia, najmä v bulharskom, španielskom, nemeckom, gréckom, anglickom a talianskom jazyku, vyplýva, že rôzne ciele uvedené v tomto článku 1 ods. 1 zodpovedajú „predchádzaniu“ trestných činov, ich „odhaľovaniu“, „vyšetrovaniu“ v danej oblasti, „stíhaniu“ takýchto trestných činov a „výkonu trestných sankcií“, vrátane „ochrany“ pred „ohrozením verejnej bezpečnosti“ a „predchádzania“ takémuto ohrozeniu.
- 43 Následne znenie článku 4 ods. 2 tejto smernice, podľa ktorého je spracúvanie „na ktorýkoľvek z účelov stanovených v [jej] článku 1 ods. 1, ktorý je iný než účel, na ktorý sa osobné údaje získavajú“ povolené, za predpokladu splnenia požiadaviek uvedených v tomto ustanovení, výslovne potvrdzuje, že na pojmy uvedené v článku 1 ods. 1, a to „predchádzanie“, „vyšetovanie“, „odhaľovanie“, „stíhanie“, „výkon trestných sankcií“, „ochrana pred ohrozením verejnej bezpečnosti“ a „predchádzanie takémuto ohrozeniu“, sa vzťahuje na množstvo rôznych účelov spracúvania osobných údajov, ktoré patria do pôsobnosti tej istej smernice.
- 44 Zo samotného znenia článku 1 ods. 1 smernice 2016/680 v spojení s jej článkom 4 ods. 2 teda vyplýva, že ak boli osobné údaje získané na účely „vyšetrovania“ trestného činu a jeho „odhaľovania“ a následne spracúvané na účely „trestného stíhania“, uvedené získanie a spracúvanie slúžia na odlišné ciele.
- 45 Napokon je potrebné poznamenať, že podľa článku 6 tej istej smernice sú členské štáty povinné stanoviť, že prevádzkovateľ je v príslušných prípadoch a v najväčšej možnej miere povinný jasne rozlišovať medzi osobnými údajmi rôznych kategórií dotknutých osôb, ako sú napríklad údaje uvedené v písmenách a), b) a c) tohto článku, konkrétne osoby, v prípade ktorých sa možno odôvodnene domnievať, že spáchali alebo sa chystajú spáchať trestný čin, osoby odsúdené za spáchanie trestného činu a obeť trestného činu, alebo osoby, v prípade ktorých sú na základe určitých skutočností dôvody domnievať sa, že sú alebo by mohli byť obeťami trestného činu.
- 46 V dôsledku toho musí byť osoba, ktorej osobné údaje sa spracúvajú na účely trestného stíhania, považovaná za osobu patriacu do kategórie osôb, v prípade ktorých sa možno odôvodnene domnievať, že spáchali trestný čin v zmysle písmena a) článku 6 smernice 2016/680. Z toho vyplýva, že ak bola táto osoba, ako v prípade uvedenom v prvej otázke, pôvodne považovaná za obeť trestného činu v zmysle článku 6 písm. c) tejto smernice, táto operácia spracúvania odráža zmenu kategórie tejto osoby, ktorú musí prevádzkovateľ zohľadniť na základe požiadavky jasného rozlišovania medzi údajmi rôznych kategórií osôb, ako je uvedená v tomto článku.

- 47 Je však potrebné uviesť, že ani článok 1 ods. 1 smernice 2016/680, ani jej článok 4 ods. 2 neodkazujú na článok 6 tejto smernice alebo na obsah tohto článku s cieľom určiť účel spracúvania osobných údajov, ktoré patria do pôsobnosti tejto smernice.
- 48 Okrem toho, ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 62 svojich návrhov, z výrazu „v príslušných prípadoch a v najväčšej možnej miere“ použitého v článku 6 smernice 2016/680 je zrejmé, že nie je nevyhnutne možné jasne rozlišovať medzi takýmito údajmi, najmä ak sa, ako v tomto prípade, získavajú na účely „odhaľovania“ alebo „vyšetovania“ trestného činu, keď tá istá osoba môže patriť do viacerých kategórií osôb uvedených v článku 6 tejto smernice a určenie príslušných kategórií sa môže v priebehu vyšetovania meniť, v závislosti od postupného objasňovania príslušných skutočností.
- 49 Z toho treba vyvodiť, že tento článok 6 stanovuje povinnosť odlišnú od povinnosti stanovenej v článku 4 ods. 2 a podobne ako uviedol generálny advokát v bodoch 61 až 64 svojich návrhov, že uvedená povinnosť nie je relevantná na účely určenia, či spracúvanie osobných údajov slúži na účel, ktorý je iný než účel, na ktorý boli tieto údaje získané, v zmysle tohto posledného ustanovenia.
- 50 V druhom rade, pokiaľ ide o kontext dotknutej právnej úpravy, je potrebné uviesť, že v článku 4 ods. 1 písm. b) a c) smernice 2016/680 sa stanovuje po prvé, že osobné údaje sa musia získavať na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú byť spracúvané spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s týmito účelmi, a po druhé, že tieto údaje musia byť primerané, relevantné a nie neúmerne vo vzťahu k účelu, na ktorý sa spracúvajú. Tieto dve požiadavky sú v podstate uvedené v rovnakom znení v článku 5 ods. 1 písm. b) a c) všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ktorý spresňuje, že zodpovedajú zásadám obmedzenia účelu a minimalizácie údajov.
- 51 Vzhľadom na to treba v zmysle odôvodnenia 29 tejto smernice poznamenať, že jej článok 4 ods. 2 povoľuje ďalšie spracúvanie osobných údajov na účel, ktorý je iný než účel, na ktorý boli tieto údaje získané, keďže tento účel patrí medzi ciele uvedené v článku 1 ods. 1 tej istej smernice a toto spracúvanie spĺňa dve podmienky stanovené v tomto článku 4 ods. 2 písm. a) a b). Na jednej strane prevádzkovateľ musí byť oprávnený spracúvať uvedené osobné údaje na takýto účel v súlade s právom Únie alebo právom členského štátu. Na druhej strane spracúvanie musí byť nevyhnutné a primerané tomuto inému účelu.
- 52 Konkrétne osobné údaje získané na účely „predchádzania“ a „vyšetovania“ trestných činov alebo „odhaľovania“ v súvislosti s takýmito trestnými činmi môžu byť ďalej v príslušných prípadoch spracúvané odlišnými príslušnými orgánmi na účely „stíhania“ alebo „výkonu trestných sankcií“, ak bol zistený trestný čin a v dôsledku toho sa vyžaduje opatrenie v oblasti presadzovania.
- 53 V súvislosti so získavaním osobných údajov na účely „vyšetovania“ trestných činov a ich „odhaľovania“ však môžu príslušné orgány získavať akékoľvek údaje, ktoré môžu byť relevantné na určenie skutkovej podstaty trestného činu v štádiu, keď táto ešte nebola zistená. Naopak v súvislosti so spracúvaním osobných údajov na účely „stíhania“ sú tieto údaje určené na zistenie dostatočne presvedčivej povahy skutočností pripisovaných stíhaným osobám, ako aj správnosti trestnoprávnej kvalifikácie týchto skutočností s cieľom umožniť príslušnému súdu rozhodnúť.

- 54 Preto na jednej strane osobné údaje, ktoré sú potrebné na účely „vyšetrovania“ trestného činu a jeho „odhaľovania“, nebudú systematicky potrebné na účely „stíhania“. Na druhej strane dôsledky spracúvania osobných údajov pre dotknuté osoby budú pravdepodobne podstatne odlišné, najmä pokiaľ ide o mieru zásahu do ich práva na ochranu údajov a účinky spracúvania na ich právne postavenie v rámci predmetného trestného konania.
- 55 Okrem toho je potrebné poznamenať, že pôsobnosť uvedeného článku 4 ods. 2 nie je obmedzená na spracúvanie osobných údajov vykonávané v súvislosti s tým istým trestným činom, ktorý odôvodnil získanie tých istých údajov. Ako sa totiž uvádza v odôvodnení 27 smernice 2016/680, táto smernica zohľadňuje potrebu orgánov zodpovedných za boj proti trestným činom spracúvať osobné údaje na iný účel, ako je účel, ktorý viedol k získaniu týchto údajov, najmä s cieľom rozvíjať poznatky o trestnej činnosti a zisťovať súvislosti medzi rôznymi odhalenými trestnými činmi.
- 56 Z uvedeného vyplýva, že na splnenie požiadaviek uvedených v článku 4 ods. 2 písm. a) a b) smernice 2016/680 sa posúdenie súladu s týmito požiadavkami pri spracúvaní osobných údajov tým istým alebo iným prevádzkovateľom na jeden z účelov uvedených v článku 1 ods. 1, iný ako účel, na ktorý boli tieto údaje získané, musí vykonať s prihliadnutím na každý z účelov uvedených v tomto článku 1 ods. 1 ako osobitný a odlišný.
- 57 V treťom rade, pokiaľ ide o ciele dotknutej právnej úpravy, treba uviesť, že ako vyplýva z odôvodnení 10 a 11 smernice 2016/680, normotvorca Únie mal v úmysle prijať pravidlá, ktoré zohľadňujú osobitnú povahu oblasti, na ktorú sa vzťahuje táto smernica.
- 58 V tejto súvislosti odôvodnenie 12 uvádza, že činnosti, ktoré vykonáva polícia alebo iné orgány presadzovania práva, sa sústreďujú predovšetkým na predchádzanie a vyšetrovanie trestných činov, ich odhaľovanie a stíhanie, vrátane policajných činností, pri ktorých nie je vopred známe, či je skutok trestným činom.
- 59 Z toho vyplýva, že normotvorca Únie mal v úmysle prijať pravidlá zodpovedajúce osobitostiam činností vykonávaných príslušnými orgánmi v oblasti upravenej touto smernicou, pričom zohľadnil skutočnosť, že ide o odlišné činnosti, ktoré sledujú svoje vlastné ciele.
- 60 Tento výklad vykonaný v zmysle kontextu predmetného ustanovenia a ciele sledované právnu úpravou, ktorej je súčasťou, potvrdzuje jeho vývoj, najmä odôvodnené stanovisko Rady k pozícii Rady v prvom čítaní (EÚ) č. 5/2016 na účely prijatia smernice Európskeho parlamentu a Rady o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ C 158, 2016, s. 46). V tomto odôvodnenom stanovisku totiž Rada odôvodňuje zavedenie uvedeného ustanovenia do smernice 2016/680 s odkazom na to, že „napr. umožňuje, aby prokurátor na účely stíhania trestného činu spracúval rovnaké osobné údaje, ako spracúvala polícia na účely odhalenia trestného činu, a to vzhľadom na to, že na oba tieto účely sa vzťahuje článok 1 ods. 1 [tejto smernice]“.
- 61 Vnútroštátnemu súdu preto prináleží, aby s cieľom vyriešiť spor vo veci samej overil, či spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa VS, ktoré vykonala Okresná prokuratúra Petrič na účely trestného stíhania tejto osoby, mohlo byť povolené vzhľadom na podmienky stanovené v článku 4 ods. 2 smernice 2016/680, a to tak, že na jednej strane overí, či bulharské trestné právo umožňuje tomuto orgánu vykonávať toto spracúvanie, a na druhej strane, či toto spracúvanie bolo nevyhnutné a primerané účelu, na ktorý sa vykonalo.

- 62 V tejto sŭvislosti treba uviesť, že na ŭčely posŭdenia nevyhnutnej a primeranej povahy takéhoto spracŭvania mŕže vnŭtroštĂtny sŭd v prŭslnŭných prŭpadoch zohlĂadniť skutočnosť, že orgĂn zodpovednŭ za trestnĚ stŭhanie musŭ mať moŭnosť opierať sa o ŭdaje zŭskanĚ v priebehu vyšetrovania ako dŕkaz o skutočnostiach, ktoré tvoria skutkovŭ podstatu trestnĚho činu, najmĂ o ŭdaje tŭkajúce sa osŕb zŭčastnenŭch na trestnom čine, pokiaľ sŭ tieto ŭdaje nevyhnutnĚ na ich identifikĂciu a určenie ich ŭčasti.
- 63 Vzhľadom na vŭššie uvedenĚ treba na prvŭ otĂzku odpovedať tak, že člĂnok 1 ods. 1 smernice 2016/680 v spojení s jej člĂnkom 4 ods. 2 a člĂnkom 6 sa mĂ vykladať v tom zmysle, že osobnĚ ŭdaje sa spracŭvajú na ŭčel, ktorŭ je inŭ než ŭčel, na ktorŭ boli zŭskanĚ, ak sa zŭskanie tŭchto ŭdajov uskutočnilo na ŭčely odhaľovania a vyšetrovania trestnĚho činu, zatiaľ čo uvedenĚ spracŭvanie sa vykonĂva na ŭčely trestnĚho stŭhania osoby po skončení trestnĚho vyšetrovania, bez ohľadu na to, či bola tĂto osoba v čase tohto zŭskania považovaná za obeť, a takĚto spracŭvanie je povolenĚ podľĂ člĂnku 4 ods. 2 tejto smernice za predpokladu, že splňĂ podmienky stanovenĚ v tomto ustanovenŭ.

O druhej otĂzke

- 64 Svojou druhou otĂzkou sa vnŭtroštĂtny sŭd v podstate pŭta po prvĚ, či sa člĂnok 3 ods. 8 a člĂnok 9 ods. 1 a 2 smernice 2016/680, ako aj člĂnok 2 ods. 1 a 2 vŭšeobecnĚho nariadenia o ochrane ŭdajov majŭ vykladať v tom zmysle, že sa toto nariadenie uplatňuje na spracŭvanie osobnŭch ŭdajov, ktoré vykonĂva prokuratŭra členskĚho štĂtu na ŭčely vŭkonu svojich prĂv na obranu v rĂmci ŭaloby o určenie zodpovednosti štĂtu, v prŭpade, že informuje prŭslnŭnŭ sŭd o existencii spisov tŭkajŭcich sa fyzickej osoby, ktorĂ je stranou sporu, otvorenŭch na ŭčely uvedenĚ v člĂnku 1 ods. 1 tejto smernice, a poskytne tieto spisy tomuto sŭdu a po druhĚ, v prŭpade kladnej odpovede, či sa mĂ člĂnok 6 ods. 1 prvŭ pododsek pŭsm. f) uvedenĚho nariadenia vykladať v tom zmysle, že takĚto spracŭvanie osobnŭch ŭdajov moŭno považovať za zĂkonnĚ na ŭčely oprĂvnenŭch zĂujmov prevĂdzkovateľa v zmysle tohto ustanovenia.

O prŭpustnosti

- 65 IVSS vo svojich pŭslnŭnŭch pripomienkach spochybňuje prŭpustnosť druhej otĂzky z dŕvodu, že ju vnŭtroštĂtny sŭd poloŭil v rĂmci preskŭmania dŕvodu vznesenĚho VS, ktorŭ bol zamietnutŭ ako neprŭpustnŭ rozhodnutŭm, ktoré je predmetom ŭaloby vo veci samej, po uplynutŭ zĂkonnej lehoty na jeho vznesenie.
- 66 PodľĂ ustĂlenej judikatŭry Sŭdneho dvora pri otĂzkach tŭkajŭcich sa vŭkladu prĂva Ūnie poloŭenŭch vnŭtroštĂtnym sŭdom v rĂmci prĂvnej ŭpravy a skutkovŭch okolnosti, ktoré tento sŭd vymedzŭ na vlastnŭ zodpovednosť a ktorŭch sprĂvnosť Sŭdnemu dvoru neprŭnĂleŭ preverovať, platŭ prezumpcia relevantnosti. Sŭdnŭ dvor mŕže odmietnuť nĂvrh na začatie prejudiciĂlnĚho konania podanŭ vnŭtroštĂtnym sŭdom len vtedy, ak je zjavnĚ, že poŭadovanŭ vŭklad prĂva Ūnie nemĂ nijakŭ sŭvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetickŭ problĚm alebo ak Sŭdnŭ dvor nedisponuje skutkovŭmi ani prĂvnymi okolnosťami potrebnŭmi na ŭžitocnŭ odpoveď na otĂzky, ktoré sa mu poloŭili (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. septembra 2017, PuškĂr, C-73/16, EU:C:2017:725, bod 50 a citovanŭ judikatŭru).

- 67 V prejednávanej veci treba konštatovať, ako to urobil generálny advokát v bodoch 76 a 77 svojich návrhov, že otázka prípustnosti dôvodov, ktoré VS uviedol vo svojej sťažnosti podanej na IVSS, prináleží výlučne vnútroštátnemu súdu. Navyše v návrhu na začatie prejudiciálneho konania tento súd uviedol, že druhú otázku považuje za relevantnú bez ohľadu na to, že IVSS zamietla ako neprípustný dôvod uvedený v bode 65 tohto rozsudku. V každom prípade Súdnu dvoru neprináleží opätovne preskúmať toto posúdenie.
- 68 Z toho vyplýva, že druhá otázka je prípustná.

O veci samej

– *O uplatnení všeobecného nariadenia o ochrane údajov na spracúvanie osobných údajov prokuratúrou členského štátu na účely výkonu jej práva na obranu v rámci žaloby o určenie zodpovednosti štátu*

- 69 V prvom rade treba určiť, či použitie informácií týkajúcich sa fyzickej osoby, ktoré prokuratúra členského štátu získala a spracúvala na účely, na ktoré sa vzťahuje článok 1 ods. 1 smernice 2016/680, na účely výkonu jej práva na obhajobu v civilnom súdnom konaní predstavuje „spracúvanie“ „osobných údajov“ v zmysle článku 4 ods. 1 a 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
- 70 Najskôr treba pripomenúť, že „osobný údaj“ v zmysle článku 4 bodu 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov predstavuje „akékoľvek informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby“, pričom podľa judikatúry sa táto definícia uplatňuje vtedy, ak predmetné informácie z dôvodu svojho obsahu, účelu alebo účinku súvisia s určitou osobou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. decembra 2017, Nowak, C-434/16, EU:C:2017:994, bod 35). Okrem toho sa podľa článku 4 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov pojem „spracúvanie“ definuje ako „operácia alebo súbor operácií s osobnými údajmi alebo súbormi osobných údajov... bez ohľadu na to, či sa vykonávajú automatizovanými alebo neautomatizovanými prostriedkami“, ako napríklad „prehliadanie“, „využívanie“, „poskytovanie prenosom“, „šírenie“ alebo „poskytovanie iným spôsobom“. Tieto definície odrážajú cieľ normotvorcu Únie priznať týmto dvom pojmom široký význam [pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. decembra 2017, Nowak, C-434/16, EU:C:2017:994, bod 34, a z 24. februára 2022, Valsts ieņēmumu dienests (Spracúvanie osobných údajov na daňové účely), C-175/20, EU:C:2022:124, bod 35].
- 71 V tejto súvislosti na jednej strane skutočnosť, že žalovaný v civilnom súdnom konaní vo svojich písomných podaniach alebo na pojednávaní, hoci aj stručne, informuje príslušný súd o otvorení spisov týkajúcich sa fyzickej osoby, ktorá iniciovala toto konanie, najmä na účely „vyšetovania“ trestného činu alebo „odhaľovania“ v trestných veciach, znamená, že tento žalovaný „prehľadal“, „využil“ a „preniesol“ alebo „poskytol“ „osobné údaje“ v zmysle článku 4 bodov 1 a 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Tieto informácie sú tak svojím obsahom, ako aj svojím účelom a účinkom spojené s konkrétnou osobou, ktorú možno identifikovať podľa účastníka konania, ktorý ich poskytol, ako aj podľa súdu, ktorému boli poskytnuté.
- 72 Na druhej strane skutočnosť, že ten istý žalovaný predloží na žiadosť príslušného súdu spisy súvisiace s konaniami týkajúcimi sa uvedenej fyzickej osoby, znamená prinajmenšom „využitie“ a „poskytovanie prenosom“ „osobných údajov“ v zmysle článku 4 bodov 1 a 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

- 73 V druhom rade treba pripomenúť, že článok 2 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov vymedzuje vecnú pôsobnosť nariadenia široko [rozsudok z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 61], ktorá zahŕňa akékoľvek „spracovanie osobných údajov vcelku alebo čiastočných údajov, automatickými prostriedkami, a na spracovanie osobných údajov inými, ako automatickými prostriedkami, ktoré tvoria časť registračného systému alebo určených pre to, aby tvorili časť registračného systému“. Dôsledkom tejto širokej definície je, že výnimky z uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov, vymenované v článku 2 ods. 2, sa musia vykladať reštriktívne. Tak je to najmä v prípade výnimky stanovenej v odseku 2 písm. d) tohto článku, ktorá sa týka spracúvania osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania a vyšetrovania trestných činov, odhaľovania a stíhania alebo výkonu trestných sankcií [pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. februára 2022, Valsts ieņēmumu dienests (Spracúvanie osobných údajov na daňové účely), C-175/20, EU:C:2022:124, body 40 a 41, ako aj citovanú judikatúru].
- 74 V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že ako vyplýva z odôvodnenia 19 tohto nariadenia, táto výnimka je odôvodnená okolnosťou, že spracúvanie osobných údajov príslušnými orgánmi na účely uvedené v článku 2 ods. 2 písm. d) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa riadi osobitným aktom Únie, konkrétne smernicou 2016/680, ktorá bola prijatá v rovnaký deň ako všeobecné nariadenie o ochrane údajov [pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. februára 2022, Valsts ieņēmumu dienests (Spracúvanie osobných údajov na daňové účely), C-175/20, EU:C:2022:124, bod 42 a citovanú judikatúru].
- 75 Ako vyplýva z odôvodnenia 12 smernice 2016/680, normotvorca Únie v článku 9 tejto smernice stanovil pravidlá spracúvania osobných údajov na účely, ktoré sú iné než tie uvedené v článku 1 ods. 1 uvedenej smernice, na ktoré boli tieto údaje získané.
- 76 V tejto súvislosti sa v článku 9 ods. 1 smernice 2016/680 na jednej strane stanovuje, že takéto spracúvanie osobných údajov sa v zásade nesmie vykonávať, pokiaľ nie je prípustné podľa práva Únie alebo práva členského štátu, a na druhej strane, že na takéto spracúvanie sa uplatňuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, pokiaľ sa nevykonáva v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie. Okrem toho podľa článku 9 ods. 2 tejto smernice, pokiaľ sa spracúvanie vykonáva v rámci takejto činnosti, všeobecné nariadenie o ochrane údajov sa uplatňuje na spracúvanie vykonávané príslušnými orgánmi pri plnení iných úloh než tých, ktoré sa vykonávajú na účely uvedené v článku 1 ods. 1 uvedenej smernice.
- 77 V prípadoch uvedených v bodoch 71 a 72 tohto rozsudku však získavanie a spracúvanie osobných údajov prokuratúrou členského štátu na účely „predchádzania“, „vyšetrovania“, „odhaľovania“ trestných činov alebo „stíhania“ v danej oblasti určite predstavujú spracúvanie osobných údajov na účely uvedené v článku 1 ods. 1 smernice 2016/680 v zmysle článku 9 ods. 1 a 2 tejto smernice.
- 78 No aj v prípade, že podanie žaloby o určenie zodpovednosti štátu vyplýva z údajného pochybenia prokuratúry v priebehu trestného konania, akým je, ako je to v prejednávanej veci, údajné porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote, obrana štátu v takomto konaní nie je určená na zabezpečenie úloh, ktoré ako také prináležia tejto prokuratúre na účely stanovené v článku 1 ods. 1 smernice 2016/680.
- 79 Okrem toho vzhľadom na zásadu reštriktívneho výkladu výnimiek z uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov nemožno toto spracúvanie osobných údajov považovať za vykonávané „v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie“ v zmysle článku 2 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov a článku 9 ods. 1 a 2 smernice 2016/680.

V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že jediným účelom tohto výrazu je vylúčiť z pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov spracúvanie osobných údajov, ktoré vykonávajú štátne orgány v rámci činnosti zameranej na ochranu národnej bezpečnosti alebo činnosti, ktorú možno zaradiť do rovnakej kategórie. Účasť orgánu verejnej moci na civilnom súdnom konaní ako žalovaného v rámci žaloby o určenie zodpovednosti štátu však nemá za cieľ chrániť národnú bezpečnosť ani nemôže byť zaradená do tej istej kategórie činnosti [pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body), C-439/19, EU:C:2021:504, body 66 až 68 a citovanú judikatúru].

- 80 V treťom rade treba uviesť, že na účely uplatnenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov na spracúvanie údajov uvedených v bodoch 71 a 72 tohto rozsudku sa prokuratúra musí považovať za „prevádzkovateľa“ nielen v zmysle článku 4 ods. 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ale aj v zmysle článku 3 ods. 8 smernice 2016/680, keďže „sam[a] alebo spoločne s inými“ „určí účely a prostriedky“ takýchto spracúvaní v zmysle tohto posledného ustanovenia. Práve tento orgán ako účastník konania totiž informuje príslušný súd o existencii otvorených spisov v trestných veciach týkajúcich sa druhého účastníka a tieto spisy mu poskytne. Jeho postavenie „prevádzkovateľa“ vzhľadom na široké vymedzenie tohto pojmu, ktorého cieľom je zabezpečiť účinnú a úplnú ochranu dotknutých osôb, je nezávislé od miery jeho zapojenia a úrovne zodpovednosti, ktoré sa môžu líšiť od zodpovednosti príslušného súdu, ktorému prislúcha povoliť, či dokonca nariadiť takéto spracúvanie (pozri analogicky rozsudok z 29. júla 2019, Fashion ID, C-40/17, EU:C:2019:629, body 66 až 70).
- 81 Bez ohľadu na to, či spracúvanie údajov uvedené v bode 80 tohto rozsudku patrí do pôsobnosti článku 9 ods. 1 alebo 2 smernice 2016/680, zo znenia týchto odsekov a spôsobu ich prepojenia vyplýva, že všeobecné nariadenie o ochrane údajov sa uplatňuje na každé spracúvanie osobných údajov získaných na iné účely, ako sú účely stanovené v článku 1 ods. 1 tejto smernice, pokiaľ dané spracúvanie nepodlieha právu Únie, vrátane prípadov, keď je „prevádzkovateľ“ v zmysle článku 3 ods. 8 uvedenej smernice „príslušným orgánom“ v zmysle jej článku 3 ods. 7 písm. a) a vykonáva spracúvanie osobných údajov v rámci iných úloh, ako sú úlohy vykonávané na účely stanovené v článku 1 ods. 1 tej istej smernice.
- 82 Vzhľadom na uvedené je potrebné považovať všeobecné nariadenie o ochrane údajov za uplatniteľné na spracúvanie osobných údajov prokuratúrou členského štátu na účely výkonu jej práva na obranu v rámci žaloby o určenie zodpovednosti štátu, ak na jednej strane informuje príslušný súd o existencii spisov otvorených na účely stanovené v článku 1 ods. 1 smernice 2016/680, ktoré sa týkajú fyzickej osoby ako strany tejto žaloby, pričom tieto boli otvorené na účely stanovené v článku 1 ods. 1 smernice 2016/680, a na druhej strane odovzdá tieto spisy tomuto súdu.
- *O zákonnosti spracúvania osobných údajov prokuratúrou členského štátu na účely výkonu jej práva na obranu v rámci žaloby o určenie zodpovednosti štátu*
- 83 Treba pripomenúť, že článok 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov taxatívne vymenúva prípady, v ktorých možno spracúvanie osobných údajov považovať za zákonné [pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 99].
- 84 Spomedzi týchto prípadov článok 6 ods. 1 prvý pododsek písm. e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov stanovuje spracúvanie nevyhnutné na splnenie úlohy vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi a článok 6 ods. 1 prvý pododsek písm. f) tohto

nariadenia uvádza spracúvanie nevyhnutné na účely oprávnených záujmov, ktoré sleduje prevádzkovateľ alebo tretia strana, s výnimkou prípadov, keď nad takýmito záujmami prevažujú záujmy alebo základné práva a slobody dotknutej osoby, ktoré si vyžadujú ochranu osobných údajov. Podľa článku 6 ods. 1 druhého pododseku uvedeného nariadenia sa jeho článok 6 ods. 1 prvý pododsek písm. f) nevzťahuje na spracúvanie vykonávané orgánmi verejnej moci pri výkone ich úloh.

- 85 Treba poznamenať, že ako Európska komisia správne uviedla vo svojich písomných pripomienkach, zo znenia článku 6 ods. 1 druhého pododseku všeobecného nariadenia o ochrane údajov vyplýva, že spracúvanie osobných údajov, ktoré vykonáva orgán verejnej moci pri výkone svojich úloh, nemôže patriť do pôsobnosti článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. f) všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ktorý sa týka spracúvania osobných údajov potrebného na účely oprávnených záujmov prevádzkovateľa. Ako vyplýva z odôvodnenia 47 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a ako uviedla Komisia, toto posledné uvedené ustanovenie sa nemôže uplatniť na takéto spracúvanie údajov, keďže právny základ pre takéto spracúvanie musí poskytnúť normotvorca. Z toho vyplýva, že ak je spracúvanie orgánom verejnej moci nevyhnutné na výkon úlohy vo verejnom záujme, a teda patrí medzi úlohy uvedené v článku 6 ods. 1 druhom pododseku tohto nariadenia, uplatňovanie článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov a jeho článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. f) sa navzájom vylučuje.
- 86 Pred posúdením otázky uplatňovania článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. f) všeobecného nariadenia o ochrane údajov je preto potrebné určiť, či spracúvanie osobných údajov, pôvodne získaných na jeden alebo viacero účelov uvedených v článku 1 ods. 1 smernice 2016/680, prokuratúrou členského štátu na účely zabezpečenia obrany štátu alebo verejného orgánu v rámci žaloby o určenie zodpovednosti za škodu spôsobenú štátom alebo verejným orgánom pri výkone jeho úloh, je nevyhnutný na splnenie úlohy vykonávanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej štátu alebo verejnemu orgánu v zmysle článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. e) tohto nariadenia.
- 87 Ako uviedol generálny advokát v bodoch 94 a 100 svojich návrhov, ak je prokuratúra zodpovedná za obhajobu právnych a majetkových záujmov štátu v rámci žaloby o určenie zodpovednosti, ktorá napáda konanie alebo postup tohto orgánu verejnej moci v rámci verejných úloh, ktorými je poverený v trestných veciach, môže obrana týchto záujmov predstavovať podľa vnútroštátneho práva úlohu vo verejnom záujme v zmysle článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. e) uvedeného nariadenia.
- 88 Na jednej strane uvedený orgán verejnej moci výkonom procesných práv, ktoré mu boli priznané ako žalovanému, zabezpečuje právnu istotu vykonaných aktov a rozhodnutí prijatých vo verejnom záujme, ktoré žalobca napadol. Jeho stanovisko k žalobným dôvodom a tvrdeniam, ktoré uvádza, môže v príslušných prípadoch zabrániť riziku, že by mohli ohroziť účinné uplatňovanie pravidiel, ktoré mu prislúchajú v rámci úloh, ktorých nesprávne plnenie sa mu pripisuje.
- 89 Na druhej strane ten istý orgán verejnej moci svojimi žalobnými dôvodmi a tvrdeniami na obranu môže v takom prípade poukázať na prípadnú neopodstatnenosť alebo nadmernú povahu nárokov žalobcu na náhradu škody, najmä s cieľom zabrániť tomu, aby výkon úloh vo verejnom záujme, ktorý je spochybňovaný v rámci žaloby o určenie zodpovednosti, bol sťažený možnosťou žalôb o náhradu škody, ak by tieto úlohy mohli poškodiť záujmy jednotlivcov.

- 90 V tejto súvislosti je irelevantná skutočnosť, že v rámci žaloby o určenie zodpovednosti štátu prokuratúra koná ako žalovaný v rovnakom postavení ako ostatní účastníci konania a nevykonáva výsady verejnej moci, ako je to v prípade výkonu jej úloh v trestnej oblasti.
- 91 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ako aj z údajov, ktoré bulharská vláda poskytla v odpovedi na otázky Súdneho dvora, vyplýva, že žaloba o určenie zodpovednosti, ktorá je sčasti dôvodom sporu vo veci samej, sa zakladá na zákone o zodpovednosti štátu a obcí za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci uvedenom v bode 26 tohto rozsudku, ktorý zavádza systém zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú porušením práva na prerokovanie a rozhodnutie veci v primeranej lehote, a že podľa článku 7 tohto zákona je účastníkom konania orgán, ktorého protiprávnym konaním, činnosťou alebo opomenutím bola spôsobená škoda a ktorý ako taký nahrádza v procesnej rovine štát.
- 92 Úloha orgánu, ktorý údajnú škodu spôsobil, sa teda v rámci takejto žaloby o určenie zodpovednosti líši od úlohy žalovaného v rámci regresnej žaloby štátu proti verejnému činiteľovi, ktorého osobná zodpovednosť sa uplatňuje z dôvodu porušení, ktorých sa dopustil pri výkone svojich povinností, keďže v druhom prípade je táto úloha zameraná na ochranu súkromných záujmov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. mája 2021, Asociația „Forumul JudecĂtorilor din RomĂnia“ a i., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 a C-397/19, EU:C:2021:393, bod 225).
- 93 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je preto potrebné dospieť k záveru, že spracúvanie osobných údajov, ktoré prokuratúra pôvodne získala a spracúvala na jeden alebo viacero účelov uvedených v článku 1 ods. 1 smernice 2016/680, na účely zabezpečenia obrany štátu, v rámci žaloby o určenie zodpovednosti za škodu spôsobenú zavinením tejto prokuratúry pri výkone jej funkcie, v zásade nepatrí do pôsobnosti článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. f) všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ale skôr do pôsobnosti článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
- 94 Okrem toho nemožno vylúčiť, že ak prokuratúra členského štátu na účely obrany štátu v rámci žaloby o určenie zodpovednosti poskytne osobné údaje príslušnému súdu na jeho žiadosť, takéto poskytnutie môže tiež spadať do pôsobnosti článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. c) všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ak je podľa platného vnútroštátneho práva uvedená prokuratúra povinná konať na základe takejto žiadosti.
- 95 Za týchto okolností na účely určenia, či sa na spracúvanie osobných údajov, o aké ide vo veci samej, vzťahujú ustanovenia článku 6 ods. 1 prvého pododseku všeobecného nariadenia o ochrane údajov, prináleží vnútroštátnemu súdu overiť, či vnútroštátne právo v súlade s článkom 6 ods. 3 tohto nariadenia vymedzuje jednak základ takéhoto spracúvania a jednak jeho účely, alebo pokiaľ ide o tento článok 6 ods. 1 prvý pododsek písm. e), že uvedené spracúvanie je nevyhnutné na splnenie úlohy prokuratúry vo verejnom záujme.
- 96 Okrem toho prináleží vnútroštátnemu súdu overiť, či zverejnenie informácií týkajúcich sa autora žaloby o určenie zodpovednosti, ktoré sú obsiahnuté v spisoch otvorených v iných veciach, ako je vec, ktorá je predmetom tejto žaloby, zo strany prokuratúry, spĺňa ostatné požiadavky stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov, a najmä zásadu „minimalizácie údajov“ uvedenú v článku 5 ods. 1 písm. c) všeobecného nariadenia o ochrane údajov, podľa ktorej musia byť osobné údaje primerané, relevantné a obmedzené na rozsah, ktorý je nevyhnutný vzhľadom na účely, na ktoré sa spracúvajú a ktorá formuje zásadu proporcionality [pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body), C-439/19, EU:C:2021:504,

bod 98]. Okrem toho mu prináleží overiť, či sa toto spracúvanie osobných údajov vykonáva v súlade s primeranými zárukami, najmä s možnosťou účinne sa vyjadriť k informáciám a dôkazom, ktoré v tejto súvislosti poskytla prokuratúra, ale aj v súlade s článkom 21 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov vzniesť námietku proti oznámeniu týchto informácií a dôkazov príslušnému súdu, s výhradou obmedzení tohto práva na vznesenie námietky stanovených vnútroštátnym právom v súlade s článkom 23 ods. 1 tohto nariadenia.

97 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na druhú prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že:

- článok 3 ods. 8 a článok 9 ods. 1 a 2 smernice 2016/680 a článok 2 ods. 1 a 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa majú vykladať v tom zmysle, že toto nariadenie sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov prokuratúrou členského štátu na účely uplatnenia práva na obranu v rámci žaloby o určenie zodpovednosti štátu v prípade, že na jednej strane informuje príslušný súd o existencii spisov týkajúcich sa fyzickej osoby, ktorá je stranou tohto sporu, ktoré boli otvorené na účely uvedené v článku 1 ods. 1 smernice 2016/680, a na druhej strane poskytne tieto spisy tomuto súdu,
- článok 6 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak sa žaloba o určenie zodpovednosti štátu zakladá na pochybeniach, ktoré sa pripisujú prokuratúre pri výkone jej úloh v trestných veciach, takéto spracúvanie osobných údajov možno považovať za zákonné, ak je nevyhnutné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme, v zmysle článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. e) tohto nariadenia, na obhajobu právnych a majetkových záujmov štátu, ktoré sú zverené prokuratúre v rámci tohto konania na základe vnútroštátneho práva, za predpokladu, že uvedené spracúvanie osobných údajov spĺňa všetky uplatniteľné požiadavky stanovené v uvedenom nariadení.

O trovách

98 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. Článok 1 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV v spojení s jej článkom 4 ods. 2 a článkom 6

sa má vykladať v tom zmysle, že:

osobné údaje sa spracúvajú na účel, ktorý je iný než účel, na ktorý boli získané, ak sa získanie týchto údajov uskutočnilo na účely odhaľovania a vyšetrovania trestného činu, zatiaľ čo uvedené spracúvanie sa vykonáva na účely trestného stíhania osoby po skončení trestného vyšetrovania, bez ohľadu na to, či bola táto osoba v čase tohto

získania považovaná za obeť, a takéto spracúvanie je povolené podľa článku 4 ods. 2 tejto smernice za predpokladu, že spĺňa podmienky stanovené v tomto ustanovení.

- 2. Článok 3 ods. 8 a článok 9 ods. 1 a 2 smernice 2016/680, ako aj článok 2 ods. 1 a 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov),**

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

toto nariadenie sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov prokuratúrou členského štátu na účely uplatnenia práva na obranu v rámci žaloby o určenie zodpovednosti štátu v prípade, že na jednej strane informuje príslušný súd o existencii spisov týkajúcich sa fyzickej osoby, ktorá je stranou tohto sporu, ktoré boli otvorené na účely uvedené v článku 1 ods. 1 smernice 2016/680, a na druhej strane poskytne tieto spisy tomuto súdu.

- 3. Článok 6 ods. 1 nariadenia 2016/679**

sa má vykladať v tom zmysle, že:

v prípade, ak sa žaloba o určenie zodpovednosti štátu zakladá na pochybeniach, ktoré sa pripisujú prokuratúre pri výkone jej úloh v trestných veciach, takéto spracúvanie osobných údajov možno považovať za zákonné, ak je nevyhnutné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme, v zmysle článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. e) tohto nariadenia, na obhajobu právnych a majetkových záujmov štátu, ktoré sú zverené prokuratúre v rámci tohto konania na základe vnútroštátneho práva, za predpokladu, že uvedené spracúvanie osobných údajov spĺňa všetky uplatniteľné požiadavky stanovené v uvedenom nariadení.

Podpisy